

[Sundhedsministeren]

er i øvrigt min opfattelse, at det i dag vil være et meget lille antal virksomheder, som skal have flere autorisationer. De nye bestemmelser vil derfor næppe få den store praktiske betydning. De skitserede ordninger efter de tre nævnte særlove må ses på baggrund af beslutningen om at overføre Veterinærdirektoratets opgaver efter levnedsmiddeloven til Levnedsmiddelstyrelsen. Herved opnås, at levnedsmiddelovens administration på det statslige niveau samles hos én myndighed. Lovforslagene betyder samtidig, at tilsyn og kontrol i reglen kun udøves enten af Veterinærdirektoratet eller en af levnedsmiddelkontrolenhederne.

Landbrugsministerens lovforslag medfører ikke umiddelbart ændringer i levnedsmiddelkontrolenhedernes opgaver efter særlovgivningen. Forslagene åbner dog mulighed for ændringer, herunder en udvidelse af enhedernes opgaver. Der tænkes bl.a. på kontrol med produktionsvirksomheder inden for mælke- og ægproduktlovgivningens område og på opgaver i forbindelse med importkontrollen i detail- og engrosleddet med animalske produkter, som indføres fra andre EF-lande. Omfanget af sådanne ændringer vil bl.a. bero på gennemførelsen af EF-regler vedrørende etableringen af det indre marked.

Landbrugsministeren har oplyst over for mig, at han vil tage initiativ til en drøftelse med de kommunale organisationer om eventuel udlægning af opgaver til de lokale levnedsmiddelkontrolenheder.

Omfanget af de nye opgaver, der vil kunne udlægges til levnedsmiddelkontrolenhederne, vil bero på enhedernes faglige grundlag for varetagelse af opgaver på særlovgivningens område. For at der også for så vidt angår nye opgaver kan sikres en tilstrækkelig og koordineret kontrolindsats, herunder skabes mulighed for hurtig indgriben over for akutte problemer, vil det være nødvendigt, at der etableres klare og entydige instruktions- og kommunikationsmuligheder mellem veterinær- og levnedsmiddelkontrolmyndighederne. Det vil være en forudsætning, at udlægningen ikke medfører en fordyrelse af kontrollen.

Spm. nr. S 463

Til *finansministeren* (4/2 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 400 oplyse, hvad det planlagte salg af Tele Danmark ville kunne indbringe statskassen, hvis statens såkaldte tilbagekøbsret til kurs 125 blev afskaffet før frasalget?«

Begrundelse

Svaret på spørgsmål nr. S 400 er ikke tilfredsstillende, idet der ikke svares på spørgsmålet. Spørgsmål nr. S 400 beskæftigede sig ikke med, hvilke forhold vedrørende salgsprovenuet fra Tele Danmark-aktierne der har mening for ministeren.

Ifølge budgetforudsætningerne regner ministeren med at kunne sælge hver aktie i Tele Danmark for 125 kr. Uden tilbagekøbsretten vil aktien være mere værd.

Ministeren bedes i svaret give et skøn for, hvad salget ville indbringe henholdsvis med og uden tilbagekøbsretten.

Svar (18/2 92):

Finansministeren (Henning Dyremose):

Da spørgsmålet i realiteten er en gentagelse af spørgsmål nr. S 400, henvises til min besvarelse af dette spørgsmål. Det fremgår heraf, at en fastholdelse af indløsningsretten til kurs 125 har været en afgørende betingelse for gennemførelse af den ændrede telestruktur på en måde, der var i overensstemmelse med det hidtidige lovgrundlag på området.

I lyset af, at det således ikke er muligt at fjerne tilbagekøbsretten efterfølgende, har det derfor ikke mening at vurdere salgsprovenuet af aktierne i denne situation.

Spm. nr. S 466

Til *arbejdsministeren* (4/2 92) af:

Grete Schødt (S):

»Skal en arbejdsløs dagpengemodtager for at blive betragtet som værende til rådighed for arbejdsmarkedet skriftligt erklære over for arbejdsløhedskassen, at vedkommende har børnepasningsordning?«

Begrundelse

Det forekommer urimeligt at stille dette krav, som mange kvinder kommer ud for.